ePublishing

Περιοδικό της Ελληνικής Κτηνιατρικής Εταιρείας

Τόμ. 21, Αρ. 1 (1970)

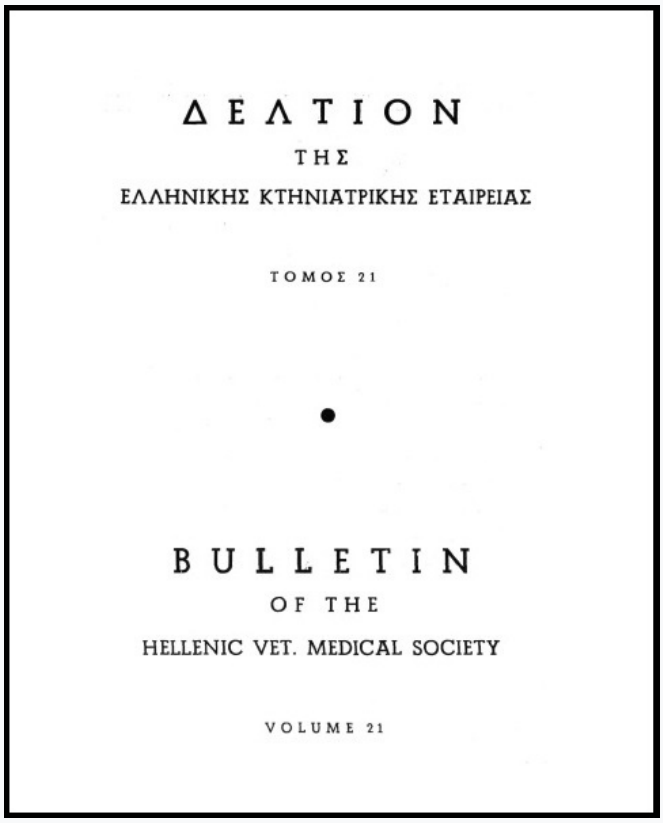

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: 10.12681/jhvms.20010

Copyright © 2019, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

Άδεια χρήσης Creative Commons Αναφορά-Μη Εμπορική Χρήση 4.0.

Βιβλιογραφική αναφορά:

Εταιρεία Ε. Κ. (1970). ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ. *Περιοδικό της Ελληνικής Κτηνιατρικής Εταιρείας*, *21*(1), 50–53. https://doi.org/10.12681/jhvms.20010

https://epublishing.ekt.gr | **e-Εκδότης:** ΕΚΤ | **Πρόσβαση:** 27/12/2025 11:11:21

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Godfrain J. C.: L' Enseignement Vétérinaire Français. (**Ἡ Κτηνιατρικὴ ἐκπαίδευσις ἐν Γαλλίᾳ**). Rev. Méd. Vét., 1968, **119**, 431.

Ὁ Καθηγητὴς Godfrain, Ἐπιθεωρητὴς Κτηνιατρικῶν Σχολῶν τῆς Γαλλίας, παρέχει χρησίμους πληροφορίας ἐπὶ τῆς Κτηνιατρικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐν Γαλλίᾳ, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἱδρύσεως τῶν πρώτων ἀνὰ τὸν κόσμον Κτηνιατρικῶν Σχολῶν (Λυὼν 1762—Alfort 1765) μέχρι σήμερον.

Ἂν καὶ προβλέπεται μία ἐλαφρὰ κάμψις εἰς τὴν ἐλευθέραν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος, ἐν τούτοις, τὸ μέλλον τῶν διπλωματούχων Κτηνιάτρων διαγράφεται ἀρκετὰ εὐοίωνον, τόσον εἰς τοὺς τομεῖς τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, τῆς ἐκπαιδεύσεως, τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἰδιωτικὴν βιομηχανίαν, ἡ ὁποία ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον χρησιμοποιεῖ κτηνιάτρους (βιομηχανίαι φαρμάκων, φυραμάτων, ζωϊκῶν τροφῶν).

Ι. Καρδάσης

Wersching S. καὶ Schneider L. G.: Un nuovo caso di Rabbia nel pipistrello segnalato in Germania. (**Νεωτέρα περίπτωσις λύσσης εἰς νυκτερίδα εἰς Γερμανίαν**). Bsrl. Münch. tierztl. Wschr. 1969, **82**, 239.

Οἱ ΣΣ ἀναφέρονται εἰς τὸ δεύτερον περιστατικὸν λύσσης ἐπὶ νυκτερίδος, τὸ ὁποῖον διεπιστώθη ἐν Γερμανίᾳ, εἰς τὴν περιοχὴν Ἀμβούργου.

Τό πρῶτον περιστατικὸν ἀφεώρα νυκτερίδα, ἡ ὁποία, συλληφθεῖσα εὐκόλως ὑπὸ παιδίου, εὑρέθη νεκρὰ τὴν ἑπομένην, ἐντὸς τοῦ κλωβοῦ της. Ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου της ἀπεμονώθη νευροτρόπος ἰός, παράγων σωμάτια Negri εἰς τὰ ἐνοφθαλμιζόμενα πειραματόζωα.

Τὸ νέον περιστατικὸν ἐμφανίζεται ὅμοιον πρὸς τὸ προηγούμενον: φοιτήτρια, συλλέξασα παράλυτον νυκτερίδα, ἣν ἀνεῦρεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἐδήχθη ὑπ' αὐτῆς εἰς τὸν δάκτυλον καὶ ὑπεβλήθη εἰς ἀντιλυσσικὸν ἐμβολιασμὸν (ἐπιτυχῶς). Ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου τοῦ πτηνοῦ ἀπεμονώθη λυσσικὸς ἰός, παρουσιάζων διαφοράς τινας ἐκ τοῦ συνήθους «ἰοῦ τῶν ὁδῶν».

Ἡ διάγνωσις τοῦ ἰοῦ ἐγένετο δι' ἐνδοεγκεφαλικοῦ ἐνοφθαλμισμοῦ λευκῶν μυῶν, ἡλικίας 3 ἑβδομάδων, οἵτινες ἔθανον τὴν 10—14ην ἡμέραν καὶ εἰς τὸν ἐγκέφαλόν των ἀνευρέθησαν σωμάτια Negri. Ὡσαύτως θετικὴ ὑπῆρξεν ἡ ἐξέτασις τοῦ ἐγκεφάλου τῶν πειραματοζώων διὰ τῆς μεθόδου τοῦ ἀνοσοφθορισμοῦ.

Ὁ ἐν λόγῳ λυσσικὸς ἰὸς «νυκτερίδος» εὑρέθη παθογόνος διὰ τὸν ἰνδόχοιρον, τοὺς θηλάζοντας καὶ τοὺς ἀπογαλακτισθέντας λευκοὺς μῦς, οὐχὶ ὅμως διὰ τὸν κόνικλον. Οὗτος ἐκαλλιέργει καὶ ἐπὶ κυττάρων BHK.

Ἀπομένει νὰ ἐξακριβωθῆ ὁ τρόπος μολύνσεως τῶν νυκτερίδων, πτηνῶν ἐντομοφάγων, καθότι αἱ μέχρι τοῦδε ἔρευναι δὲν ἀπεκάλυψαν τὴν παρουσίαν λυσσικοῦ ἰοῦ εἰς τὰ ἔντομα.

Ι. Καρδάσης

Holle N. H.: Misure Quaranterarie contro la Rabbia in Inghilterra. (**Μέτρα ἀπομονώσεως κατὰ τῆς λύσσης ἐν Ἀγγλίᾳ**). Nature 1969, **221**, 244, (in Selez. Veter, 1970, **9**, 73).

Πρὸ τοῦ 1900 ἡ Λύσσα ἦτο εὐρέως διαδεδομένη ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅπου, κατὰ μέσον ὅρον, ἔθνησκον ἐκ τῆς φοβερᾶς νόσου περὶ τὰ 40 ἄτομα ἐτησίως. Τὸ 1895 ἀνεφέρθησαν 672 περιστατικὰ εἰς τὰ ζῶα.

Διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος τῆς θανατώσεως τῶν ἀσθενῶν καὶ λοιμυπόπτων ζώων (stamping out) καὶ αὐστηρῶν μέτρων ἀπομονώσεως ἐπὶ τῶν εἰσερχομένων εἰς Ἀγγλίαν κυνῶν καὶ γαλῶν, ἡ χώρα ἀπηλλάγη τῆς νόσου ἀπὸ τοῦ ἔτους 1902.

Κατὰ τὸ 1918, μετὰ λαθραίαν εἰσαγωγὴν γαλῆς, ἡ νόσος διεδόθη εἰς τὴν νῆσον, προκαλέσασα 319 περιστατικὰ εἰς ζῶα μέχρι τῆς ἐξαλείψεώς της (1921).

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1921 καὶ ἐντεῦθεν ἡ νόσος διεπιστώθη μόνον ἐπὶ εἰσαχθέντων ζώων καὶ ἐπὶ προσώπων, ἅτινα εἶχον μολυνθῆ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἡ τοιαύτη νέα ἐξαφάνισις τῆς νόσου ὀφείλεται εἰς τὴν αὐστηρὰν ἀπομόνωσιν τῶν εἰσαγομένων ἐν Ἀγγλίᾳ κυνῶν καὶ γαλῶν ἐπὶ ἑξάμηνον.

Ἐπί τινων τῶν ἐν ἀπομονώσει τελούντων ζώων, ἡ νόσος διεπιστώθη μετὰ τὸν 4ον μῆνα τῆς ἀπομονώσεως. Χάρις εἰς τὰ μέτρα «ἀπομονώσεως» ἡ Ἀγγλία ἐπροστατεύθη μέχρι σήμερον ἐκ τῆς ἐξαπλουμένης συνεχῶς ἐν Εὐρώπῃ νέας ἐπιζωοτολογικῆς μορφῆς τῆς λύσσης, γνωστῆς ὡς «δασικῆς λύσσης».

Σημ. Κατὰ πληροφορίας διαβιβασθείσας ὑπὸ τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐπιζωοτιῶν, (Μάρτιος 1970), ἡ λύσσα διεγνώσθη ἐπὶ κυνός, δύο μῆνας καὶ 20 ἡμέρας μετὰ τὴν ἔξοδόν του ἐκ τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου, εἰς ὃ εἶχε παραμείνει ἐπὶ 6μηνον.

Ὁ κύων εἶχεν εἰσαχθῆ ἐκ Πακιστὰν καὶ ἦτο ἐφωδιασμένος διὰ πιστοποιητικοῦ ἐμβολιασμοῦ ἐναντίον τῆς λύσσης.

Κατόπιν τοῦ ἀνωτέρω ἐπεισοδίου, ἀπηγορεύθη ἡ εἴσοδος γαλῶν καὶ κυνῶν ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐξαιρέσει τῶν προερχομένων ἐκ Β. Ἰρλανδίας, Ἰρλανδίας, τῶν Ἀγγλο—Νορμανδικῶν νήσων καὶ τῶν Νήσων τοῦ Μάν.

Ἡ διάρκεια τῆς «ἀπομονώσεως», διὰ τοὺς εἰσαγομένους κύνας καὶ γαλᾶς ηὐξήθη εἰς 12 μῆνας ἀπὸ τῆς 12—3—1970.

Τὰ ἀνωτέρω μέτρα πρόκειται νὰ ἀναθεωρηθοῦν, εὐθὺς ὡς ἡ ὁρισθεῖσα «ἀνεξάρτητος» Ἐπιτροπὴ ἐρεύνης ὑποβάλῃ τὸ πόρισμά της καὶ τὰς προτάσεις της. Ι. Καρδάσης

Fontaine (J), Bornarsel (P), Duboulard (C), Stellmann (C), Lang (R): Vaccination anti—aphteuse du mouton. (**Ἀντιαφθωδικὸς ἐμβολιασμὸς εἰς τὸ πρόβατον**). Bull. Off. Int. Epiz., 1969, **71**, No 3—4,421.

Ὁ Ἀφθώδης Πυρετὸς διατρέχει συχνάκις εἰς τὸ πρόβατον ἀσυμπτωματικῶς, ἔστω καὶ ἂν τὸ ζῶον τοῦτο ἐνοφθαλμισθῇ διὰ μεγάλης ποσότητος ἰοῦ προσηρμοσμένου εἰς αὐτό. Κατὰ τοὺς γενομένους πειραματισμοὺς ἀπεδείχθη ἡ σταθερὰ σχεδὸν ὕπαρξις ἰαιμίας εἰς τὰ ἐνοφθαλμιζόμενα πρόβατα, ἔστω καὶ ἐὰν ταῦτα δὲν ἐκδηλώσουν τὴν νόσον.

Εἰς τὰ ἀνοσοποιηθέντα διὰ τοῦ ἐμβολίου πρόβατα, δὲν ἀνιχνεύεται ἰὸς εἰς τὸ αἷμα. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τοιαύτης διαπιστώσεως καὶ τοῦ τίτλου τῶν ἀντισωμάτων, οἱ Σ. Σ. προέβησαν εἰς τὴν μελέτην τῆς ἀναπτυσσομένης ἀνοσίας εἰς τὸ πρόβατον διὰ τῶν ἐν χρήσει ἀντιαφθωδικῶν ἐμβολίων. Οὕτω ἀπεδείχθη ὅτι διὰ τῆς συνήθους δοσολογίας τῶν ἐμβολίων (1/4—1/3 τῆς δόσεως βοοειδοῦς), μονοδυνάμων ἢ τριδυνάμων, τὰ πρόβατα ἀνοσοποιοῦνται ἐπαρκῶς διὰ χρονικὸν διάστημα 5—6 μηνῶν.

Ἡ ἀνοσία ἐγκαθίσταται ταχέως, τὰ δὲ κυκλοφοροῦντα ἀντισώματα ἐμφανίζονται ἤδη ἀπὸ τῆς ἑβδόμης μετὰ τὸν ἐμβολιασμὸν ἡμέρας.

Ἡ δυνατότης παρουσίας ἰοῦ εἰς τὸ αἷμα τῶν προβάτων, ἅτινα δὲν παρουσιάζουν ἀλλοιώσεις Ἀφθώδους Πυρετοῦ, ἀποδεικνύει τὸν ρόλον τοῦ «ἀφανοῦς φορέως», τὸν ὁποῖον δύνανται νὰ διαδραματίσουν τὰ ἐν λόγῳ ζῶα εἰς τὴν διασπορὰν τοῦ ἰοῦ τοῦ Ἀφθώδους. Ι. Καρδάσης

Burrows R.: The persistence of Foot-and-Mouth Disease virus in sheep. (**Ἡ διατήρησις τοῦ ἰοῦ τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ εἰς τὸ πρόβατον**) J. Hyg. Cambr. 1968, **66**, 633-640.

Πρόβατα μολυνθέντα διὰ στελεχῶν ἰοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ διαφόρου προελεύσεως ἐγένοντο τὰ περισσότερα ἐξ αὐτῶν φορεῖς τοῦ ἰοῦ ἐπὶ 1 ἕως 5 μῆνας. Τὰ σημεῖα εἰς ἃ διετηρήθη καὶ ἐπολλαπλασιάσθη ὁ ἰὸς εἰς τὰ ἀναρρώσαντα ζῶα προσδιωρίσθησαν διὰ τιτλοποιήσεως ἐναιωρημάτων ἐκ βλεννογόνων καὶ ἐπιθηλίων ληφθέντων μετὰ τὴν σφαγὴν τῶν ζώων.

Ὁ ἰὸς ἀνιχνεύθη συχνότερον καὶ εἰς ὑψηλότερον τίτλον εἰς τὴν περιοχὴν τῶν ἀμυγδαλῶν καὶ ὀλιγώτερον συχνὰ εἰς τὸν φάρυγγα καὶ τὴν μαλακὴν ὑπερῶαν.

Δὲν ἀνευρέθη ἰὸς εἰς δείγματα ἐκ τῆς ρινός, τῆς τραχείας καὶ τῆς μεγάλης κοιλίας.

Δ. Χ. Μπρόβας

Sellers R. and Parker I. : Airborne excretion of Foot-and-mouth Disease virus. (**Ἀερογενὴς ἀπέκκρισις τοῦ ἰοῦ τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ**) J. Hyg. Camb. 1963, **67**, 671-677.

Οἱ σ.σ. χρησιμοποιοῦντες εἰδικὴν δειγματοληπτικὴν συσκευήν, μεγάλου μεγέθους, ἀνεῦρον τὸν ἰὸν τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ, ὅστις ἀπεκκρίνεται ὑπὸ μορφὴν σταγονιδίων (AEROSOL) ἐκ μεμολυσμένων ὑπὸ τῆς νόσου βοοειδῶν, προβάτων καὶ χοίρων. Ὁ ἰὸς ἀνευρέθη εἰς τὸ ἀνώτατον ὅριον 41 ὥρας μετὰ τὴν μόλυνσιν εἰς τὰ βοοειδῆ καὶ τοὺς χοίρους, ὅτε αἱ ἀλλοιώσεις εἶχον γενικευθῆ. Εἰς τὰ πρόβατα τὸ ὅριον τοῦτο ἦτο εἰς τὰς 17 ὥρας μετὰ τὴν μόλυνσιν, ἤτοι πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τῶν ἀλλοιώσεων. Ὁ τόπος παραγωγῆς τοῦ ἰοῦ, ὅστις ἐκκρίνεται ὡς AEROSOL, εἰκάζεται ὅτι εἶναι τὸ ἄνω τμῆμα τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος.

Δ. Χ. Μπρόβας

Nobel, T. A. Neumann F. and Klopfer U.: Istological Patterns of the Metastases in Pulmonary Adenomatosis of Sheep (Jaagsiekte). (**Ἱστολογικαὶ μορφαὶ τῶν μεταστάσεων εἰς τὴν ἀδενωματώδη πνευμονία τῶν προβάτων**). J. Comp. Path, 1969, **79**, 537.

Περιγράφονται καὶ ταξινομοῦνται ἱστολογικῶς 17 περιπτώσεις ἀδενωματώδους πνευμονίας μετὰ μεταστάσεων εἰς τὰ πρόβατα.

Εἰς 6 ζῶα διεπιστώθησαν ἑστίαι ἐξωθωρακικαὶ καὶ εἰς 16 ἐνδοθωρακικαὶ τοιαῦται. Ἐξ αὐτῶν 5 ἐπαρουσίαζον ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις. Αἱ ἐξωθωρακικαὶ μεταστάσεις ἐμφανίζονται εἴτε ὡς συμπαγεῖς νεοπλασίαι, εἴτε ὡς ἀδενωματώδεις, ἰνώδους ἢ ὀρροώδους μορφῆς. Λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἀνωτέρω εὑρυμάτων οἱ συγγραφεῖς προτείνουν ὅπως ἡ ἀδενωματώδης πνευμονία τῶν προβάτων θὰ ἠδύνατο νὰ θεωρηθῆ ὡς καρκίνωμα τῶν πνευμόνων.

Π. Στουραΐτης

* **Προοπτικαὶ διὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ.** (Biomedical News, 1970, 1.)

Ἐκ τῶν γενομένων ἐρευνῶν εἰς Η.Π.Α. ἀπεδείχθη ὅτι ἡ χορήγησις συνθετικοῦ ARN (ριβονουκλεϊνικοῦ ὀξέος) προκαλεῖ τὴν παραγωγὴν ἰντερφερόνης ἱκανῆς νὰ προστατεύση τοὺς μῦς ἐκ 500 θανατηφόρων δόσεων ἰοῦ Α.Π. Τὸ συνθετικὸν τοῦτο ARN ἀποκαλεῖται POLY I: C. Προκαταρτικαὶ ἔρευναι ἐπὶ ἰνδοχοίρων καὶ βοοειδῶν ἀπέδειξαν ὅτι τὸ POLY I : C εἶναι ἱκανὸν νὰ προκαλέση ἀνοσίαν. Παρατηρεῖται ὅμως ὅτι ἡ ἐν λόγῳ οὐσία τυγχάνει λίαν τοξική.

Π. Στουραΐτης